

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/40262 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen, alsmede de aan appellant verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

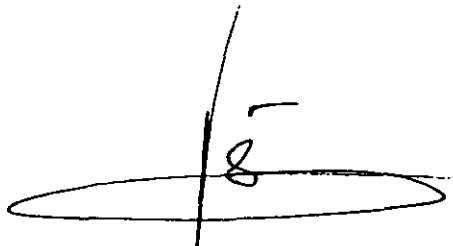
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

248-523.

Verzonden: 30 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
meervoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/40262

V.nr.:

inzake: geboren op van Soedanese
nationaliteit, wonende te eiser.
gemachtigde: mr. E.R. Hagenaars, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder.
gemachtigde: mr. C.M. Lindeboom, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 4 augustus 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000. Op 10 november 2005 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij besluit van 9 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en daarbij tevens de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht ingetrokken tot aan de ingangsdatum daarvan, te weten 4 november 2001.

2. Bij beroepsschrift van 18 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 6 september 2006. Op 20 september 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. Bij brief van 22 november 2006 heeft eiser zijn standpunt nader onderbouwd. Bij brief van 8 januari 2007 heeft eiser een aanvullend stuk overgelegd. In het verweerschrift van 10 januari 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 januari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig J. Bourik, als tolk in de Arabische taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser behoort tot de substam Qulfan van de Nuba-bevolkingsgroep en is afkomstig uit Soedan. Eisers vader behoort tot de genoemde substam en eisers moeder is geen Nuba, maar behoort tot de Arabische stam Awlad Ahmed. Eisers vader heeft een levensmiddelenwinkel en een landbouwproject. Eisers vader heeft leden van de oppositie, zonder dat te weten, ondersteund door hen goederen te leveren. Daarom is eiser in 1994, tezamen met zijn vader, gearresteerd door de Soedanese autoriteiten. Na het

AWB 06/40262

2

ondertekenen van een verklaring en het betalen van een geldsom zijn ze vrijgelaten. In 1996 hebben leden van de oppositie eisers vader nogmaals benaderd voor goederen. Eisers vader heeft geweigerd hen te helpen. Daarop hebben ze eisers vader bedreigd. Eiser is vervolgens opnieuw gearresteerd op grond van de verdenking wederom contact te hebben met de oppositie. Tijdens zijn detentie is hij gemarteld. Door tussenkomst van gezaghebbende mannen in zijn dorp en na opnieuw een verklaring te hebben ondertekend is eiser vrijgelaten. Hij heeft daarna in het ziekenhuis verbleven. Op 30 augustus 2001 was eiser op weg naar het landbouwproject, toen hij op verzoek van een groep Nuba een aantal gewonden naar een medische post heeft gebracht. Deze gewonden bleken van de oppositie te zijn, waarop eiser opnieuw door overheidssoldaten is gearresteerd en in de kazerne van de soldaten is gedetineerd. Overheidssoldaten van Nuba-afkomst hebben gedurende eisers detentie als contactpersoon tussen eiser en zijn vader gefungeerd en hem gezegd dat zijn vader hem vrij zou krijgen. Na tien dagen is eiser 's nachts door een officier en twee soldaten met de auto uit de kazerne vervoerd en naar de berg gebracht, waar eiser zijn broer heeft ontmoet. heeft hem een zak met geld en kleding gegeven en afscheid van eiser genomen. Na een verblijf in Port Sudan heeft eiser op 25 september 2001 per boot zijn land van herkomst verlaten. Op 18 oktober 2001 is eiser in Nederland aangekomen.

III. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van het volgende.

1. Eiser is bij besluit van 28 januari 2002 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 4 november 2001 en was geldig tot 4 november 2004.

2. Uit een op verzoek van verweerder opgestelde analyse van het Gemeenschappelijk Centrum Kennis, Advies en Ontwikkeling van het Bureau Land en Taal, verzonden op 14 januari 2005, blijkt dat eisers etniciteit en herkomst, te weten Nuba en Nuba-gebergte, mogelijk niet correct zijn opgegeven. Daarbij wordt - voor zover hier van belang - opgemerkt dat eiser uitdrukkelijk heeft aangegeven dat hij behalve het Arabisch geen andere taal beheerst.

3. Op 11 april 2005 heeft een gesprek met eiser plaatsgevonden, op basis waarvan een taalanalyse is uitgevoerd. In het rapport van deze taalanalyse van 21 september 2005 wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig kan worden herleid tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan. Eiser is echter, op grond van zijn Arabische spraak en op grond van zijn talen- en landenkennis, eenduidig niet te herleiden tot het Nuba-gebied. Eiser maakt daarbij, aldus het betreffende rapport, niet aannemelijk dat hij behoort tot een Nuba-bevolkingsgroep.

4. Bij brief van 8 januari 2007 heeft eiser een rapport van een contra-expertise in het geding gebracht. Dit rapport is gedateerd op 22 december 2006 door dr. _____ werkzaam bij de _____ var _____, namens _____ te _____.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2.1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

2.2. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

AWB 06/40262

3

- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

3.1. Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

3.2. Op grond van artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

3.3. Op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

3.4. Het voorgaande is nader uitgewerkt in het beleid in paragraaf C6/31.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000.

4. Verweerder heeft aan het bestreden besluit - samengevat - het volgende ten grondslag gelegd. Op grond van de dossieranalyse van Bureau Land en Taal en de daaropvolgende taalanalyse wordt geen geloof meer gehecht aan de verklaringen van eiser dat hij behoort tot een Nuba-bevolkingsgroep dan wel dat hij van gemengde Nuba-Arabisch afkomst is, noch aan zijn gestelde herkomst uit het Nuba-gebergte. Nu eiser heeft verklaard dat hij zijn gehele leven in het Nuba-gebergte heeft gewoond en zijn asielrelaas ook aldaar heeft gesitueerd, wordt zijn asielrelaas eveneens ongeloofwaardig geacht, waardoor geen individuele gronden voor verblijf bestaan. Vastgesteld wordt derhalve dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, terwijl bekendheid met die gegevens tot afwijzing van de aanvraag zou hebben geleid. Gelet hierop bestaat aanleiding eisers aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd af te wijzen alsmede om de aan hem verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht in te trekken.

5. Eiser heeft in beroep, nader toegelicht ter zitting, - samengevat - naar voren gebracht dat op basis van het resultaat van de contra-expertise de uitslag van de taalanalyse niet langer kan worden gevolgd. Verweerder heeft derhalve niet op grond van de uitslag van de taalanalyse onomstotelijk kunnen concluderen tot afwijzing van eisers aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd en tot intrekking van eisers verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

6. Gelet op het verhandelde ter zitting ziet de rechtbank zich allereerst gesteld voor de vraag of de goede procesorde zich ertegen verzet het eerst in beroep overgelegde rapport van de contra-expertise bij de beoordeling te betrekken. Hoewel het betreffende rapport eerst binnen de in artikel 8:58 van de Awb neergelegde termijn van tien dagen voor het onderzoek ter zitting in het geding is gebracht, is de rechtbank van oordeel dat de goede procesorde zich niet verzet tegen het betrekken van dit rapport bij

AWB 06/40262

4

de beoordeling. Hiertoe wordt in de eerste plaats redengevend geacht dat de genoemde termijn van tien dagen geen fatale termijn betreft. Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder hierdoor in zijn belangen is geschaad. Daarbij kent de rechtbank betekenis toe aan het feit dat verweerder, in het verweerschrift alsmede ter zitting, in staat is gebleken een inhoudelijk standpunt naar voren te brengen met betrekking tot het resultaat van de contra-expertise. Tevens acht de rechtbank hierbij van belang dat verweerder bovendien heeft aangegeven in de inhoud van het rapport van de contra-expertise geen aanleiding te zien over te gaan tot het raadplegen van een eigen deskundige en heeft meegedeeld daartoe alleen bereid te zijn indien de rechtbank het raadplegen van een dergelijke deskundige noodzakelijk zou achten. Gezien het voorgaande wordt de goede procesorde door het betrekken van het rapport van de contra-expertise bij de beoordeling niet geschonden.

7.1. Voorts ligt ter beoordeling voor de vraag of de omstandigheid dat het rapport van de contra-expertise eerst in beroep, en niet reeds tijdens de besluitvorming, is overgelegd er in het onderhavige geval toe dient te leiden dat het betreffende rapport niet bij de beoordeling in rechte wordt betrokken.

7.2. Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000, houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

7.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van voormeld artikel 83 van de Vw 2000 worden - voor zover hier van belang - begrepen buiten het kader van de procedure in rechte opgestelde stukken die in die procedure worden overgelegd ten bewijze van vóór het nemen van het besluit gestelde feiten of omstandigheden, waarvan het bestaan eerst na het nemen van het besluit ter kennis van de vreemdeling is gekomen en die deswege niet vóór het nemen van het besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd.

7.4. Dit laat onverlet dat de in het bestuursrecht gebruikelijke toetsing van een besluit naar de feiten en omstandigheden ten tijde van dat besluit een nadere toelichting van eerder ingenomen stellingen omtrent die feiten en omstandigheden aan de hand van daartoe opgestelde stukken niet uitsluit.

7.5. In het onderhavige geval is het rapport van de contra-expertise op verzoek van eiser opgesteld om de bij verweerder aanwezige twijfel over de door hem gestelde etniciteit en herkomst in het kader van de besluitvorming weg te nemen. De betreffende contra-expertise is evenwel eerst in beroep afgerond en het rapport daarvan is dan ook niet eerder dan in beroep overgelegd. Dit leidt tot het oordeel dat het rapport van de contra-expertise niet kan worden aangemerkt als een feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000, maar dient te worden aangemerkt als een nadere toelichting van een eerder ingenomen stelling.

7.6. Gezien het voorgaande, is het betrekken van het rapport van contra-expertise bij de beoordeling van het beroep op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) slechts mogelijk wanneer is voldaan aan de voorwaarde dat het, als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, niet mogelijk was om het betreffende stuk in het kader van de besluitvorming te overleggen.

7.7. In dit kader stelt de rechtbank het volgende vast. Hoewel dit niet is geschied binnen de in de begeleidende brief bij het voornemen gestelde termijn van twee weken, die is aangevangen op 12 januari 2006, de dag na de bekendmaking van het voornemen aan eiser, heeft eiser reeds bij brief van 16 februari 2006 te kennen gegeven een contra-expertise te zullen opstarten. Daarbij heeft eiser er op gewezen dat met het (laten) verrichten van een contra-expertise (vermoedelijk) meer tijd gemoeid zal zijn dan de door verweerder gegeven termijn van twee weken. Verweerder heeft hierop bij brief van 23 februari 2006 meegedeeld dat, nu niet is gebleken dat daadwerkelijk een contra-expertise is aangevraagd, geen aanleiding bestaat om uitstel te verlenen voor het indiceren van een zienswijze. Bij brief van 12 april 2006 heeft eiser verweerder vervolgens bericht dat de financiering

AWB 06/40262

5

voor de contra-expertise rond is en dat er op korte termijn een afspraak zal worden gemaakt met De Taalstudio. Eiser heeft verweerder daarna bij brief van 28 april 2006 meegedeeld dat het verzoek om het verrichten van een contra-expertise in behandeling is genomen en dat het Plan van Aanpak rond 22 juni 2006 gereed zal zijn, waarna het nog zeker tien weken zal duren tot de contra-expertise afgerond is. In reactie hierop heeft verweerder bij brief van 4 mei 2006 meegedeeld dat geen aanleiding bestaat alsnog uitstel te verlenen voor het indienen van een zienswijze, dat het resultaat van de contra-expertise - indien tijdig bekend - bij de besluitvorming zal worden betrokken en - onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling van 25 mei 2005 (200410171/1) - dat de uitslag van de contra-expertise ook in beroep kan worden betrokken bij de beoordeling. Bij brief van 2 mei 2006 heeft eiser een brief van De Taalstudio overgelegd, gedateerd op 28 april 2006, waarin De Taalstudio - voor zover hier van belang - de aanvraag om een contra-expertise van 20 februari 2006 bevestigt en meedeelt dat eiser het Plan van Aanpak rond 23 juni 2006 kan verwachten en dat het verrichten van (de tweede fase van) een contra-expertise normaaliter tien weken in beslag neemt. Op 17 mei 2006 is eiser gehoord. Tijdens dit gehoor heeft hij uitdrukkelijk te kennen gegeven het resultaat van de contra-expertise af te willen wachten.

7.8. Op grond van het voorgaande kan worden vastgesteld dat eiser verweerder op de hoogte heeft gesteld en gehouden van het verloop van de contra-expertise, daarbij heeft gewezen op de gebruikelijke termijnen met betrekking tot het bekend worden van de uitslag daarvan en derhalve heeft getracht het resultaat van de contra-expertise reeds gedurende de besluitvorming over te leggen. Verweerder heeft evenwel het resultaat van de contra-expertise niet willen afwachten en heeft het bestreden besluit genomen. Daarbij acht de rechtbank nog in het bijzonder van belang dat verweerder in het bestreden besluit de mededeling in de brief van 4 mei 2006 heeft herhaald en heeft opgemerkt dat de uitslag van de contra-expertise ook in beroep kan worden meegenomen. Onder deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat eiser niet kan worden toegerekend dat hij het rapport van de contra-expertise niet reeds tijdens de besluitvorming heeft overgelegd. Aan het enkele feit dat de termijn voor het indienen van een zienswijze is overschreden kan, in het licht van het voorgaande, geen overwegende betekenis worden toegekend. De rechtbank ziet derhalve geen beletsel om het rapport van de contra-expertise bij de beoordeling van het beroep te betrekken.

8. Voor zover eiser zich op het standpunt heeft gesteld dat verweerder in het onderhavige geval gehouden was de besluitvorming aan te houden in afwachting van het resultaat van de contra-expertise, overweegt de rechtbank dat zij dit standpunt niet deelt. Daartoe acht zij redengevend dat door verweerder onbetwist is gesteld dat eiser gedurende de besluitvorming nimmer een concrete termijn heeft genoemd voor het bekend worden van het resultaat van de contra-expertise. Verweerder is om die reden overgegaan tot het nemen van het bestreden besluit. Zoals uit het bovenstaande blijkt bestaat in het onderhavige geval voorts geen beletsel om het rapport van contra-expertise bij de beoordeling van het beroep te betrekken. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat op verweerder de verplichting rustte het resultaat van de contra-expertise af te wachten alvorens het bestreden besluit te nemen.

9.1. In geschil is ten slotte de vraag of verweerder, gezien de inhoud van het rapport van de contra-expertise, zonder nader onderzoek het resultaat van de taalanalyse aan zijn standpunt ten grondslag mocht leggen en mocht concluderen dat eiser zijn etniciteit en herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Daartoe wordt als volgt overwogen.

9.2. Eiser heeft - voor zover hier van belang - met betrekking tot zijn herkomst verklaard dat hij behoort tot de bevolkingsgroep der Nuba en dat hij afkomstig is uit in het Nuba-gebied, alwaar hij vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit het land van herkomst heeft gewoond. Eiser heeft, aldus zijn verklaringen, nimmer in enig ander deel van zijn land van herkomst verbleven. Op basis van deze verklaringen is aan eiser op grond van het destijds geldende partiële beleid van categoriale bescherming bij besluit van 28 januari 2002 een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 verleend. Dit beleid van categoriale bescherming zag, voor zover hier van belang, uitsluitend op personen die behoren tot de Nuba bevolkingsgroepen,

AWB 06/40262

6

en die voor hun vertrek korter dan zes maanden of in het geheel niet in het Noorden van Soedan hadden verbleven.

9.3. Als gevolg van voortschrijdend inzicht aan de zijde van verweerder in de loop van 2003, er in gelegen dat binnen de IND voldoende kennis is ontwikkeld om de herkomst van Soedanezen beter te onderkennen, heeft verweerder besloten Soedanezen die een eerste beslissing op hun asielverzoek hebben ontvangen vóór 1 januari 2003 opnieuw te onderwerpen aan een herkomstonderzoek. Dat heeft in het geval van eiser tot een dossieranalyse van Bureau Land en Taal geleid, waaruit naar voren is gekomen dat getwijfeld kan worden aan de door eiser opgegeven herkomst en etniciteit. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder een taalanalyse laten uitvoeren. In het verslag van deze taalanalyse is geconcludeerd dat eiser weliswaar eenduidig is te herleiden tot Soedan, maar dat hij eenduidig niet is te herleiden tot het Nuba-gebied en dat hij daarbij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij behoort tot een Nuba-bevolkingsgroep. Op grond van het resultaat van de taalanalyse bleek derhalve de bij verweerder gerezen twijfel over de herkomst en etniciteit van eiser terecht en heeft verweerder niet langer geloof gehecht aan de verklaringen over zijn etniciteit en herkomst, waaronder de verklaring van eiser dat hij zijn gehele leven in het Nuba-gebergte heeft gewoond. Aan het bestreden besluit is dan ook ten grondslag gelegd dat eiser met betrekking tot zijn herkomst en etniciteit onjuiste gegevens heeft verstrekt.

9.4. Vastgesteld wordt dat eiser hiertegen een rapport van de contra-expertise heeft ingebracht. In dit rapport staat - voor zover hier van belang - vermeld dat, op basis van eisers uitspraak en zinsbouw, de mogelijkheid dat eiser ten minste enige tijd heeft gesocialiseerd in het Nuba-gebied niet kan worden uitgesloten. Zijn mogelijke kenmerken van het Khartoum Arabisch zouden kunnen worden toegeschreven aan de omgang met sprekers van het Khartoum Arabisch in Khartoum of in de asielzoekerscentra in Nederland. Voorts vermeldt het betreffende rapport, onder punt 3.6. dat, hoewel eisers dialect een mengeling betreft van het Khartoum Arabisch en het Nuba, de kenmerken van het Khartoum Arabisch vooral overheersen. Onder punt 4 van het rapport van contra-expertise is verder opgenomen dat een ander punt dat serieuze twijfel oproept aan eisers stelling zijn verkeerde uitspraak van het woord "Kartala" zelf betreft. Ten slotte wordt onder punt 6 van het rapport geconcludeerd dat eiser een etnisch Nuba zou kunnen zijn, maar dat hij een aanzienlijke hoeveelheid tijd heeft doorgebracht in Khartoum of de Gezeera regio.

9.5. Op grond van het voorgaande stelt de rechtbank vast dat met het rapport van de contra-expertise de gerezen twijfel aan de verklaring van eiser dat hij een etnisch Nuba is en altijd in het Nuba-gebied heeft verbleven niet wordt weggenomen. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder uit heeft mogen gaan van het resultaat van de taalanalyse en, onder verwijzing naar dit resultaat, heeft kunnen concluderen dat eiser zijn etniciteit en herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft aan eiser in het bestreden besluit dan ook op goede gronden tegengeworpen dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt.

10. Het vorenstaande leidt tot het oordeel dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Het beroep dient mitsdien ongegrond te worden verklaard.

11. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/40262

7

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 5 maart 2007 door mr. P.H.A. Knol, voorzitter, en mrs. L. van Es en W.J. van Bennekom, rechters, in tegenwoordigheid van mr. S. Slijkhuis, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter.

Afschrift verzonden op:

05 maart 2007

Conc.: SaS

Coll: FW

D: C

VOOR KOPIE OORFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

JANS & HAGENAARS
ADVOCATEN & PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 MRT 2007	
ZAAKNR.	2195
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
's-Gravenhage

*hoger beroepschrift vreemdelingenzaken tegen uitspraak van de Rechtbank
's-Gravenhage zitting houdende te Amsterdam van 5 maart 2007, kenmerk Awb.
06/40262 inzake IND 0110.31.2025*

Geeft eerbiedig te kennen:

..... geboren d.d. wonende te
..... te dezer zake domicilie kiezende te Amsterdam aan de Kloveniersburgwal
95, (Postbus 15101, 1001 MC) ten kantore van de advocaat en procureur mr. E.R.
Hagenaars, welke door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep, als volgt:

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, ne-
venzittingsplaats Amsterdam d.d. 5 maart 2007, procedureno. 06/40262 waarbij een door
appellant ingediend beroepschrift ongegrond werd verklaard en wenst daartoe de volgen-
de grief aan te voeren. Kopie van de uitspraak wordt hierbij gevoegd.

Grief 1

De Rechtbank stelt dat in het verslag van de taalanalyse is geconcludeerd dat betrokkene weliswaar eenduidig is te leiden tot Soedan, maar dat hij eenduidig niet is te herleiden tot het Nuba-gebied en dat hij daarbij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij behoort tot de Nuba-bevolkingsgroep. Op grond van het resultaat van de taalanalyse bleek derhalve de bij verweerder gerezen twijfel over de herkomst en etniciteit van eiser terecht en heeft verweerder niet langer geloof gehecht aan de verklaringen over zijn etniciteit en herkomst, waaronder de verklaring van eiser dat hij zijn gehele leven in het Nuba-gebergte heeft gewoond.

De Rechtbank stelt vast dat betrokkene tegen de taalanalyse een rapport van contra-expertise heeft ingebracht. In dit rapport wordt vermeld dat, op basis van eisers uitspraak en zinsbouw, de mogelijkheid dat eiser *tenminste enige tijd* heeft gesocialiseerd in het Nuba-gebied niet kan worden uitgesloten. Zijn mogelijke kenmerken van het Khartoum-Arabisch zouden kunnen worden toegeschreven aan de omgang met sprekers van het Khartoum-Arabisch in Khartoum of in de asielzoekerscentra in Nederland. Voorts vermeldt het betreffende rapport, onder punt 3.6 dat, hoewel eisers dialect een mengeling betreft van het Khartoum-Arabisch en het Nuba, de kenmerken van het Khartoum-Arabisch

JANS & HAGENAARS
ADVOCATEN & PROCUREURS

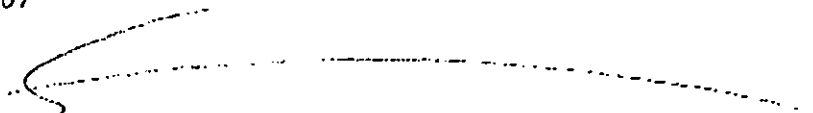
vooral overheersen. Onder punt 4 van het rapport van contra-expertise is verder opgenomen dat een ander punt dat serieuze twijfel oproept aan eisers stelling zijn verkeerde uitspraak van het woord "Kartala" zelf betreft. Tenslotte wordt onder punt 6 van het rapport geconcludeerd dat eiser een etnisch Nuba zou kunnen zijn, maar dat hij een aanzienlijke hoeveelheid tijd heeft doorgebracht in Khartoum of de Gesira-regio.

Naar aanleiding van een en ander concludeert de Rechtbank dat met het rapport van de contra-expertise de gerezen twijfel aan de verklaring van eiser dat hij een etnisch Nuba is en altijd in het Nuba-gebied heeft verbleven, niet wordt weggenomen. Deze conclusie is onjuist. Immers met het rapport van de contra-expertise is de twijfel aan de afkomst van betrokkene tenminste ten dele weggenomen. Door de Rechtbank wordt niet tegen gesproken de conclusie in genoemd rapport dat eiser *tenminste enige tijd* heeft gesocialiseerd in het Nuba-gebied.

In zaken als de onderhavige en mede in verband met het feit dat betrokkene reeds vanaf januari 2002 beschikt over een vergunning tot verblijf asiel dient onomstotelijk vast te staan dat betrokkene niet de herkomst heeft welke hij stelt dat hij heeft. Hierin is de Rechtbank in haar gevallen uitspraak voorbij gegaan. In de conclusie uit de contra-expertise immers is gerede twijfel ontstaan aan de juistheid van de taalanalyse zoals geïnitieerd door verweerder. De gestelde afkomst van betrokkene immers wordt middels genoemde expertise tenminste ten dele bevestigd.

Gelet op het bovengenoemde verzoekt betrokkene Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en te doen wat de Rechtbank had behoren te doen, namelijk het beroep gegrond te verklaren.

Amsterdam, 28 maart 2007

procureur